

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215210904
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215210904.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 676, proti žalovanému: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, U. R. V., o zaplatenie 373,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. októbra 2016 č. k. 10C/393/2015-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby ohľadne sumy 56,86 eura a výroku o trovách konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 05.10.2016 č. k. 10C/393/2015-63, pri právnom posúdení podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3 a 5, § 39, § 3 ods. 1 Obč. zák. v znení účinnom do 31.05.2014, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/ zák. o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 129/2010 Z. z.) a § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa (zák. č. 250/2007 Z. z.) podľa čl. 38 Charty EU, čl. 6 Smernice Rady 93/13 EHS a hlavy I. čl. 4 bod 2 písm. f/ Zmluvy o fungovaní EU uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 259 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 25.10.2014 do zaplatenia. Takto priznanú sumu povolil žalovanému splácať žalobcovi v mesačných splátkach po 10 eur počnúc od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok vždy k poslednému dňu v mesiaci. Vo zvyšnej časti súd podanú žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

2. O náhrade trov prvoinstančného konania rozhodol súd podľa § 255 CSP s tým, že vzhľadom na celkový pomer úspechu žalobcu v tomto konaní, ktorý bol 38,66 % (69,33 % úspech žalobcu v konaní - 30,67 % neúspech žalobcu v konaní), priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania práve v rozsahu jeho celkového úspechu, t. j. 38,66 %.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak daný právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil súd ako spotrebiteľský, pretože došlo medzi stranami sporu k uzatvoreniu úveru podľa zák. č. 129/2010 Z. z., a preto je potrebné zmluvu o úvere posudzovať podľa tohto zákona. Obsahové náležitosti pre zmluvu tohto druhu, sú zakotvené v ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. Z uzatvorenej zmluvy rezultuje iba výška jednotlivých splátok, čo je v rozpore s ust. § 9 písm. b/ cit. zák., pretože z jednotlivých splátok nevyplýva vôbec to, koľko dlžník platí za istinu, úroky a príslušné poplatky. Absencia tejto esenciálnej náležitosti nerobí predmetnú úverovú zmluvu absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák., ale s poukazom na ust. § 11 ods. 1 cit. zák., sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takisto predmetná zmluva obsahuje aj nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa 41,2% namiesto správneho údaju 66,51 %. Žalobca poskytol žalovanému úver v sume 259 eur, z ktorého žalovaný žalobcovi vôbec žiadny finančný obnos nezaplatil a preto súd prvej inštancie práve túto sumu (259 eur) uložil povinnosť zaplatiť žalovanému, pričom vo zvyšnej časti podanú žalobu zamietol

ako nedôvodnú. Dňom 24.10.2014 sa žalovaný dostal do omeškania márnym uplynutím lehoty na dobrovoľné plnenie (od 09.10.2014 do 23.10.2014) a preto súd prvej inštancie od toho dátumu priznal žalobcovi 5,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 259 eur až do zaplatenia. Pokiaľ ide o účtované poplatky za dve upomienky spolu v sume 38 eur (správne 48 eur) v zmysle § 12, hlavy 18 ÚZP (Úverové zmluvné podmienky), tak žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia oprávnenosti jeho nároku na poplatok za upomienky, oprávnenosti ich výšky, nakoľko nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku tejto pohľadávky. Navyše nepreukázal ani individuálne dojednanie tohto nároku. Dojednanie poistenia pod bodom 61 Z ako „balíček prémium“ súd považoval za odporujúce ustanoveniam § 788 a nasl. Obč. zák. o poistných zmluvách. Žalobca v tomto smere nepredložil žiaden doklad o vzniku poistenia tohto druhu. Súd bol toho názoru, že žalovanému vznikla v rámci výšky určenej mesačnej splátky povinnosť splácať aj predmetné poistenie. Z predložených dôkazov (dokladov) žalobcom, ako aj z výpovede žalovaného mal súd za preukázané, že tovar na zaplatenie kúpnej ceny, kvôli ktorému bola práve uzatvorená úverová zmluva medzi stranami sporu, resp. ich právnymi predchodcami, žalovaný od predajcu prevzal. Na preukázanie pravdivosti tvrdenia, že tovar mal vady, pre ktoré bol nepoužiteľný a ktoré reklamoval u predajcu do týždňa, žalovaný žiadny dôkaz nepredložil a ani nenavrhol vykonať. K tomuto uviedol, že doklad o vrátení televízneho prijímača nemá a nemá ani doklad o uplatnení ústnej reklamácie u predajcu, alebo o odstúpení od kúpnej zmluvy. S poukazom na uvedené súd skonštatoval, že nie sú naplnené podmienky na postup podľa § 8 a § 9 hlavy 7 ÚZP, t. j. na vysporiadanie nároku z úverovej zmluvy žalobcom priamo s predajcom tovaru. K zániku úverovej zmluvy, z ktorej pre žalovaného vyplýva povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s príslušenstvom nedošlo, a preto pre neunesenie dôkazného bremena žalovaným v tomto smere, súd na uplatnenú obranu zo strany žalovaného neprihliadol.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že rozsudok OS Komárno zo dňa 05.10.2016 č. k. 10C/393/2015-63 napáda v celom rozsahu. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazá žalobcovi zaplatiť sumu 315,86 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy počnúc dňom 24.10.2014 až do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov konania spolu v sume 220,12 eura.

5. Podľa právneho názoru žalobcu predmetná zmluva obsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľskom úvere aj vtedy, ak istina (t. j. úver), úroky a iné poplatky sú uvedené spolu v celkovej výške splátky. Uvedené je v plnom súlade so znením a cieľom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. V zmysle tohto rozsudku členské štáty EÚ nie sú oprávnené v rámci svojej vnútroštátnej úpravy požadovať náležitosti nad rámec náležitostí tak, ako sú uvedené v čl. 10 smernice 2008/48/ES. Na základe uvedeného je žalobca toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom jeho rozhodnutie následne vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Súd prvej inštancie bližšie vôbec nezdôvodnil, na základe akého prepočtu dospel k záveru, že ním uvádzaná výška RPMN v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku je vôbec správna. Týmto postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Súd nemohol v súvislosti „s nesprávne určenou výškou RPMN“ aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z., pretože aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vtedy, ak ročná miera nákladov (RPMN) je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo v danom prípade splnené nebolo.

7. Žalobca nepodáva odvolanie voči tej časti rozsudku, ktorou bol zamietnutý jeho nárok na zaplatenie poistenia a upomienok, čo predstavuje spolu sumu 9,80 eura + 48 eur, t. j. 57,80 eura.

8. Takisto odvolaním napáda aj výrok o náhrade trov konania, keďže má za to, že ako žalobca mal mať v spore úspech, a preto žiada priznať tak náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

9. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu zo dňa 02.12.2016 napadnutý rozsudok OS Levice zo dňa 05.10.2016 č. k. 10C/393/2015-63 v odvolaním napadnutých častiach výrokov procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), následne dospējúc k tomu záveru, že žalobcom podané odvolanie je opodstatnené.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť podaného odvolania zo strany žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach výrokov (zamietajúci a o náhrade trov konania) dospel k tomu skutkovému a právnomu záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

13. Vychádzajúc z porovnania žalobného petitu žalobcu nachádzajúceho sa na č.l. 2 spisu a jeho odvolacieho petitu nachádzajúceho sa na č.l. 76 spisu je zrejmé, že podanou žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplata sumy 373,66 eura s príslušenstvom, zatiaľ čo v rámci odvolacieho petitu žiada vo vzťahu k žalovanému žalobca priznať, už iba sumu 315,86 eura s príslušenstvom. Pri akceptovaní súdom prvej inštancie priznanej sumy 259 eur s príslušenstvom žalobcovi, voči ktorej žalobca nie je oprávneným subjektom podať odvolanie, pretože jeho žalobe bolo v tejto časti vyhovené a zároveň aj akceptovaní výšky odvolacieho petitu, ktorým žiada žalobca priznať iba sumu 315,86 eura oproti pôvodne žalovaným 373,66 eura, pretože odvolaním nenapáda zamietnutie žaloby ohľadne sumy spolu vo výške 57,80 eura (nárok z poistenia 9,80 eura + nároky titulom upomienok 48 eur), predmetom konania pre súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní zamietajúca časť zvyšku žaloby ohľadne sumy 56,86 eura, ako rozdielu medzi sumou priznanou žalobcovi v rámci vyhovujúcej časti výroku napadnutého rozsudku a sumou žalobcom požadovanou v rámci jeho odvolacieho petitu (315,86 eura - 259 eur = 56,86 eura).

14. V záujme presvedčivosti odôvodnenia napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP bude povinnosťou prvoinštančného súdu náležite odôvodniť svoje závery ohľadne nesprávne uvedenej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa 41,2 % namiesto správnej výšky 66,51 %. Takémuto odôvodneniu podľa názoru odvolacieho súdu absentuje uvedenie určitého vzorca, na základe ktorého k takémuto výpočtu súd vôbec došiel, resp. aspoň popísanie dôkazov, ktoré ho primáli k zaujatiu právneho záveru v tomto smere. V tejto súvislosti je potrebné súhlasiť aj s námietkou žalobcu prezentovanou v ním podanom odvolaní, že zo strany prvoinštančného súdu nebol dôvod k aplikácii ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z., pretože cit. ust. jednoznačne hovorí o tom, že ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade nebola dodržaná podmienka v neprospech spotrebiteľa, pretože výška RPMN 41,2 % bola určená v prospech spotrebiteľa, pretože v správnej výške mala byť podľa názoru odvolacieho súdu určená 66,51 %.

15. V ďalšom konaní aj s poukazom na existenciu Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008, ako aj doslovný obsah ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., súd opätovne preverí obsah zmluvy o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 05.02.2014 najmä v súvislosti s dodržaním esenciálnych náležitostí pokiaľ ide o obsah tohto druhu právneho úkonu, tak ako sú vyžadované a uvedené v cit. ust. § 9 ods. 2 písm. l/. Pri dôslednom právnom a gramatickom výklade tohto ust., pre odvolací súd nevyplýva ten záver, že každá splátka úveru by mala v sebe obsahovať údaje o tom, koľko dlžník plní na istinu, úroky a poplatky, ako v odôvodnení konštatoval prvoinštančný súd, pretože § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., v tomto smere jednoznačne deklaruje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zák., musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odpoveď na

uvedené získa súd prvej inštancie podrobným preskúmaním predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jej jednotlivých bodoch. Až následne bude môcť zaujať objektívne a spravodlivé stanovisko k tomu, či úver medzi stranami tohto sporu poskytnutý a zároveň aj vyčerpaný, je potrebné právne kvalifikovať podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako úver bezúročný a bez poplatkov, alebo nie.

16. V danom prípade odvolacím súdom zrušená časť zamietajúceho výroku prvoinštančného rozsudku ohľadne sumy 58,68 eura, vychádzajúc zo špecifikácie uplatnenej žaloby žalobcom nachádzajúcej sa na č.l. 2 spisu, predstavuje žalobcom uplatnenú výšku úroku práve v tejto sume.

17. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 396 ods. 1 CSP aj o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).